

قاش حبذت نأ ةشئاع رمأ مجلس
ناكو ناريجلا نيب اهت مسقف
ص [هللا لوسر ىلإ ةاشلا بحأ
مجلس و هيلع هللا ىلص] 121
هللا لوسر ءاج ام لف عارذلا
تلاق مجلس و هيلع هللا ىلص
الإءيش اندنع يقب ام ةشئاع
هللا لوسر لاقف عارذلا اذه
اهلك مجلس و هيلع هللا ىلص
عارذلا الإيقب

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

"Набий" соллаллоху алайҳи васаллам Оишага бир қўй сўйишга буюрдилар. Оиша (уни сўйдириб) қўшниларга тақсимлаб берди. Қўйдан Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг энг суюкли жойи қўли бўлар эди. Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам келганларида Оиша:

“Ҳузуримизда қўйнинг шу қўлидан бошқа ҳеч нарса қолмади” деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Қўлидан бошқа ҳаммаси(савоби захира бўлиб) қолибди” дедилар”. Валлоҳу аълам!